ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 24 — 94
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

20 ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1955

ΠΕΡ.Β' - ΕΤΟΣ ΙΑ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 3241

ΑΔΥΝΑΤΟΣ ΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

Ἐν πλήρει ἐκρήξει τὸ ἡφαίστειον Κύπρου. Βόμβαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐν Λευκωσίᾳ βρετανικῆς ἀστυνομίας. Ἄλλαι τρεῖς εἰς στρατιωτικὰς ἐγκαταστάσεις. Ἔνοπλοι συγκρούσεις μὲ τοὺς στρατιώτας τῆς βρεταννικῆς αὐτοκρατορίας.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς ἑνὸς εἰκοσιτετραώρου. Καὶ ἔτσι ἐδόθη καὶ θὰ δίδεται ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ νέον «ποτέ» τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν. Καὶ ἔτσι προεξοφλεῖται ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀγγλικὴν προσφυγὴν εἰς τὴν γιουγκοσλαβικὴν μεσολάβησιν διὰ νά... μεταπεισθῇ ἡ Ἑλλάς. Νὰ μεταπεισθῇ ἡ Ἑλλάς, ὅταν ἡ Μεγάλη Βρεταννία παραμένῃ ἀμετάπειστος εἰς τὴν ἀδυσώπητον ἄρνησίν της. Νὰ ἀφήσῃ μίαν ἔπαλξιν τιμῆς ἡ Ἑλλάς, διὰ νὰ κερδίσῃ ἕνα ἔπαθλον διεθνοῦς ἀτιμίας ἡ Ἀγγλία.

Εἶναι πράγματι ἀστεῖοι οἱ Ἄγγλοι, ὅταν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πείσματος, χάνουν τὸ φλέγμα των. Καὶ παίζουν ἐν οὐ παικτοῖς, ὅταν ἀποφασίζουν νὰ προσποιηθοῦν τὸν λέοντα. Ἦσαν λέοντες ὅταν κατώρθωναν νὰ ἀφοπλίζουν ψυχικῶς τοὺς λαοὺς διὰ τῆς ψυχικῆς ἐξουθενώσεώς των. Καὶ ὅταν, πάνοπλοι αὐτοί, ἐπεβάλλοντο μὲ τῶν ὅπλων των τὴν βίαν καὶ μὲ τοῦ βούρδουλα τὸν τρόμον ἐπὶ μαύρων καὶ κιτρίνων, οἱ ὁποῖοι, στερούμενοι πυρίτιδος, εἶχαν ὡς μόνα ὅπλα των τὰ ξύλα καὶ τὰ δόρατα.

Ἀλλὰ τώρα οἱ Λαοὶ ἐξύπνησαν. Καὶ οἱ δύο μεγάλοι πόλεμοι δὲν τοὺς ἐδίδαξαν μόνον τὴν χρῆσιν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξευρέσεως ὅπλων. Τοὺς ἔμαθαν, πρὸ παντός, ὅτι ἀκαταγωνίστου δυνάμεως ὅπλον εἶναι ἡ ψυχή των. Αὐτῆς ἡ ἐξέγερσις καταρρίπτει αὐτοκρατορίας καὶ θεμελιώνει ἐπὶ τῶν ἐρειπίων των τὸ κράτος τοῦ ἰδικοῦ των δικαίου.

Οἱ καθυστερημένοι λαοὶ ἐκέρδισαν αὐτὴν τὴν κατάκτησιν. Οἱ προωδευμένοι ὅμως Ἄγγλοι ἔχασαν καὶ τῆς πραγματικότητος τὴν αἴσθησιν καὶ τῆς τιμῆς των, ὡς μεγάλης Δυνάμεως, τὴν συνείδησιν. Καὶ κινοῦνται μεταξὺ τοῦ φευδαρχισμοῦ καὶ τῶν ἀτιμιῶν, τὰς ὁποίας ἐμπνέει τὸ πεῖσμα τῆς διατηρήσεώς του. Καὶ κλονίζουν τῶν ἀνθρώπων τὴν πίστιν ἐπὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς ἐποχῆς μας. Διότι ἐννοοῦν τὸν πολιτισμὸν ὡς ὄργανον τῶν ἰδικῶν των βλέψεων, ἀσυγκίνητον πρὸ τῶν δεινῶν τῶν λαῶν, ὅταν ἐπὶ τῶν δεινῶν αὐτῶν θεμελιοῦται τῆς βρεταννικῆς αὐτοκρατορίας τὸ γόητρον.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου ἀνέκυψεν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς ψυχῆς ἑνὸς πολιτισμένου λαοῦ, θέλοντος νὰ ἀγωνισθῇ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Πιστεύομεν ὅμως, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἀνέκυψε καὶ ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητον ἐπιταγὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, ἡ ὁποία ἠθέλησε νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς χυδαίους πλαστογράφους της καὶ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἀγαθῶν του.

Πῶς δύναται νὰ νοηθῇ πολιτισμὸς χωρὶς τὴν καλλιέργειαν τῆς ψυχῆς διὰ τῆς ἐλευθέρας σκέψεως; Καὶ πῶς δύναται νὰ νοηθῇ ἐλευθερία σκέψεως, ὅταν ἑνὸς λαοῦ τὴν θέλησιν ἀναπληρώνῃ ἡ αὐθαιρεσία ἑνὸς ξενοπροβλήτου πράκτορος τῶν συμφερόντων τοῦ οἱουδήποτε κατακτητοῦ;

Μία παλαιὰ ἐποχή, τῆς ὁποίας ἄλλοι ἦσαν οἱ ὅροι τῆς ζωῆς καὶ ἄλλαι αἱ κοινωνικαὶ συνθέσεις, ἐξηκολούθησεν ἐπὶ σειρὰν αἰώνων νὰ γράφῃ κατ' ἀντιγραφὴν τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου καὶ νὰ ρυθμίζῃ τὰς σχέσεις τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Αὐτόκλητοι κηδεμονίαι ἐπὶ τῶν καθυστερημένων λαῶν εἶχαν ἀναχθῇ εἰς ἐπιταγὴν πολιτισμοῦ διὰ τὴν «πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξίν των». Καὶ τὸ κατὰ συνθήκην αὐτὸ ψεῦδος ἐξηκολούθησεν ἐπὶ μακρόν, καίτοι ἦτο ὁλοφάνερον ὅτι δι' αὐτοῦ ἐκαλύπτετο ἡ αἰσχροτέρα ἐκμετάλλευσις καὶ τοῦ πλούτου τῆς γῆς των καὶ τοῦ ἱδρῶτος τῆς ἐργασίας των. Εἶχε προφανῶς ὁρισθῇ βαρὺ τὸ τίμημα τοῦ «ἐκπολιτισμοῦ» των.

Ἀλλὰ τὸ τίμημα αὐτὸ ἐξωφλήθη ἤδη εἰς τὸ ἀκέραιον. Διότι καὶ οἱ καθυστερημένοι, ὅλων τῶν ἀποχρώσεων, ἐπολέμησαν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν πολιτισμένων λευκῶν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὸν κόσμον ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐλευθερίας.

Ἰδοὺ διατὶ πιστεύομεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις Κύπρου ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἀνάγκην νὰ κλείσῃ ὁριστικῶς ἕνα κεφάλαιον ὑποκρισίας τῶν ἰσχυρῶν. Ἕνα κεφάλαιον, διὰ τοῦ ὁποίου συμβατικῶς συνεχίζοντο αἱ πεπαλαιωμέναι πλέον ἀντιλήψεις μιᾶς ἐποχῆς χρονικῶς καὶ ἰδεολογικῶς ξεπερασμένης.

Εἰς τὴν Μεσόγειον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, πρωτοπόροι τοῦ πολιτισμοῦ, ἔδωκαν καὶ ἐκέρδισαν τὰς πρώτας μάχας κατὰ τοῦ βαρβαρισμοῦ. Εἰς αὐτὴν τὴν περιοχήν, ἡ ἐπιταγὴ τῆς ἱστορίας προώρισε τοὺς Κυπρίους νὰ καταφέρουν τὸ ἀποφασιστικὸν κτύπημα κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀποικιακοῦ δεσποτισμοῦ.

Ἐντολοδόχοι τῆς ἱστορίας οἱ Κύπριοι, ἔχουν βαθεῖαν τὴν συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των. Μιᾶς ἀποστολῆς ἱερᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὑπερηφάνως συνεχίζονται αἱ παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Καὶ μαζύ των ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες μὲ σημαιοφόρον των τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ πρωτοπορεία τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Διότι αὐτῆς ἡ θερμὴ συμπαράστασις καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἡ ὁλόψυχος ἀφοσίωσις ἐνισχύουν τὸ ἀδάμαστον θάρρος τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν καὶ αἱματηρὰν φάσιν του.

Ἐπιμένομεν εἰς τὴν ἔξαρσιν τῆς συμπαραστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ. Διότι ἡ ἀγγλικὴ δολιότης καὶ ὁ ἀντιπολιτευτικὸς ἐκτραχηλισμὸς μερικῶν Ἑλλήνων συνησπίσθησαν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς παραποιήσεως τῆς τιμίας καὶ εὐθαρσοῦς τοποθετήσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος.

Ἂν οἱ Ἄγγλοι εἶναι συνεπεῖς πρὸς τὴν τακτικὴν τῆς ὑπονομεύσεως τοῦ ἀρραγοῦς ἑλληνικοῦ μετώπου, δὲν ἐπιτρέπεται ποτὲ εἰς κανένα Ἕλληνα ἀντιπολιτευόμενον ἡ ἠθελημένη συμμαχία μαζύ των. Διότι οὕτω βοηθοῦν τοὺς Ἄγγλους εἰς τὰς ἀνθελληνικὰς ἐπιδιώξεις των. Αὐτάς, τὰς ὁποίας ἐξουδετέρωσεν ἡ συμπαγὴς πλειοψηφία τοῦ Νοεμβρίου 1952, ἡ ὁποία ἀνήγαγε τὸ Κυπριακὸν εἰς διεθνὲς ζήτημα.

Τῶν ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἰδίας ἀδιασπάστου πλειοψηφίας, διερμηνεὺς ὁ κ. Κων. Καραμανλῆς, ἀφιερώνει ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν ἐκανοποίησιν τοῦ Κυπριακοῦ αἰτήματος. Διότι εἶναι αἴτημα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἀνεπίδεκτον, ὡς διεκήρυξεν, οἱωνδήποτε συμβιβασμῶν καὶ οἱωνδήποτε ὑποχωρήσεων.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΟΥ ΕΝΟΠΛΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΙΜΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΠΟΤΙΖΗ ΤΗΝ ΓΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΟΝΗΣΟΥ

ΝΕΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ

ΔΙΕΤΑΧΘΗ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ὁ στρατάρχης Χάρντιγκ προήδρευσεν ἐκτάκτων καὶ μακρῶν συσκέψεων τῶν ἐπιτελῶν του μετὰ τὴν ἀνοικτὴν πλέον ἐπανάστασιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Νευρικότης καὶ ἀνησυχία ἐπικρατοῦν εἰς τὸ Κυβερνεῖον. Τὰ στρατεύματα κυκλοφοροῦν σκυθρωπὰ καὶ καταπονημένα. Οἱ ἐντόπιοι συνεργάται τοῦ κατακτητοῦ ἔχουν πανικοβληθῆ.

Τὰ βρεταννικὰ στρατεύματα εὑρίσκονται ἐν ἐπιφυλακῇ καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον, μετὰ τὴν ἐξαπόλυσιν πολυαρίθμων ἐπιθέσεων τῶν Κυπρίων, αἱ ὁποῖαι ἤρχισαν καὶ συνεχίσθησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν νυκτερινῶν καὶ πρωινῶν ὡρῶν τῆς χθὲς εἰς διάφορα σημεῖα τῆς νήσου. Ἄνδρες τῆς μυστικῆς πατριωτικῆς ὀργανώσεως ΕΟΚΑ ἔρριψαν 47 βόμβας ἐν συνόλῳ ἐναντίον τῶν βρετανῶν στρατιωτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφονεύθη 1 καὶ ἐτραυματίσθησαν ἑπτὰ ἄλλοι. Ἐπίσης ἐγνώσθη ὅτι ἐτραυματίσθη καὶ ὄγδοον ἄτομον ἐξ ἐκρήξεως βόμβας.

Τὸ ἐκδηλωθὲν κῦμα ἐπιθέσεων εἶναι τὸ σοβαρώτερον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος τῶν Κυπρίων διὰ τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Βρετανὸς ἀξιωματικὸς ἐδήλωσε τὴν 2αν π.μ. χθὲς ὅταν τὸ σύνολον τῶν ριφθεισῶν βομβῶν εἶχεν ἀνέλθει εἰς 41, ὅτι «ἀναμφιβόλως αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη νύκτα τῆς ΕΟΚΑ». Πράγματι, οἱ Κύπριοι πατριῶται ὡπλισμένοι μὲ τυφέκια, ὁπλοπολυβόλα, «Μπρὲντ» καὶ «Στὲν», χειροβομβίδας καὶ χειροποιήτους βόμβας, ἐπετέθησαν ἐναντίον φυλακίων τοῦ βρεταννικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας, στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς ἐπίσης καὶ ἀστυνομικῶν σταθμῶν εἰς πόλις καὶ χωρία.

Δὶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προχθεσινῆς νυκτὸς βρεταννικὰ στρατεύματα ἀπεστάλησαν ἐσπευσμένως πρὸς ἐνίσχυσιν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον δεχθῇ ἐπίθεσιν ἀνδρῶν τῆς ΕΟΚΑ εἰς τὸ χωρίον Δευτέρα, 8 μίλλια νοτίως τῆς Λευκωσίας καὶ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λάρνακος — Ἀμμοχώστου.

Τὴν 11ην μ. μ. προχθὲς ἐρρίφθη βόμβα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπρια-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΟΛΟΚΛΗΡΟΥΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΤ. ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Η Γ.Σ.Ε.Ε. ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας θὰ καταθέσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τὸν θεμέλιον τῶν πρώτων 198 ἐργατικῶν κατοικιῶν εἰς Ν. Φιλαδέλφειαν.

Ὁ κ. Πολυζωγόπουλος ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ ἀνεγειρόμεναι ἢ ἐκεῖναι ποὺ πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν οἰκίαι ἀνέρχονται εἰς 2005.

Διὰ τῆς κατασκευῆς τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, τερματίζεται τὸ πρῶτον στάδιον τοῦ προγράμματος ἐργατικῆς κατοικίας. Ἐπίσης ἀνεγείρονται 50 οἰκίαι εἰς Μεσολόγγιον, 200 ξύλιναι ἐργατικαὶ κατοικίαι εἰς Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν 20 εἰς Βόλον, 62 εἰς Τρίπολιν, ἀνεδείχθησαν δὲ ἐργολάβοι διὰ τὴν ἀνέγερσιν 32 οἰκιῶν εἰς Ἀγρίνιον, καὶ πρόκειται νὰ ἀναδειχθοῦν διὰ τὴν ἀνέγερσιν 50 οἰκιῶν εἰς Θεσ)νίκην καὶ 98 εἰς Πάτρας.

Ἐπίσης ὁ κ. Πολυζωγόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι ἐλέγχονται ἤδη οἱ τίτλοι οἰκοπέδων διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἀνέγερσιν κατοικιῶν, 50 εἰς Πύργον καὶ Ἀμαλιάδα καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Β. Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Πολυζωγόπουλος προσέθεσεν ὅτι τὸ δεύτερον στάδιον τοῦ προγράμματος προ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΟΡΙΣΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΠΕΛΗΦΘΗ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΠΡΟΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ Η ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν πρωΐαν χθὲς συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ἐπελήφθη τοῦ θέματος τοῦ νόμου διὰ τὸ νέον ἐκλογικὸν σύστημα, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις, αἵτινες ἐκ λόγων τεχνικῶν ἀνεβλήθησαν διὰ τὴν Δευτέραν.

Πρὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὴν 10ην π. μ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, συνῆλθεν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς καὶ τὰ μέλη τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ Ἑλλ. Συναγερμοῦ διὰ νὰ λάβουν ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος.

Τῆς συσκέψεως δὲν ἔλαβε μέρος ὁ κ. Στεφανόπουλος, διότι ὡς γνωστὸν ἀπουσιάζει εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν, οἱ κ. κ. Καραμανλῆς καὶ Τσουδερὸς ἐτάχθησαν ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ μὲ εὐρεῖαν (νομαρχιακὴν περιφέρειαν, ἐνῶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ροδόπουλος ὑπεστήριξε τὸ μικτὸν ἐκλογικὸν σύστημα (πλειοψηφικὸν καὶ ἀναλογική).

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδέχθη καὶ χθὲς πολλοὺς βουλευτὰς τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ, ἐνῶ οἱ λοιποὶ ὑπὲρ διαφόρων συστημάτων. Πρὸς τὴν ἄποψιν τῆς πλειοψηφίας συνετάχθη καὶ ὁ κ. πρωθυπουργός.

Ἐν συνεχείᾳ τὴν 11ην π.μ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Καραμανλῆ συνῆλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἡ συνεδρίασις τοῦ ὁποίου διήρκεσε μέχρι τῆς 4ης μ.μ. καὶ διέκοψε διὰ τὴν Δευτέραν, λόγῳ τῆς ἀνάγκης ὅπως πολλοὶ Ὑπουργοὶ ἀναχωρήσουν εἰς ἐπαρχίας, ὁπότε καὶ θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις.

Εἰς εἰσήγησιν προέβη ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Πρωθυπουργός, καὶ ἀκολούθως ἀνέπτυξε τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφύλλης.

Μετὰ τὸν κ. Τριανταφύλλην ἤρχισαν ἐκθέτοντες τὰς ἀπόψεις των οἱ κ.κ. Ὑπουργοί.

Διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας ἀπομένει νὰ ἐκθέσουν τὰς ἀπόψεις των δέκα Ὑπουργοί, ἐν συνεχείᾳ δὲ θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις

Ἐκ τῶν ὁμιλησάντων χθὲς ὑπουργῶν ἄλλοι ἐτάχθησαν ὑπὲρ τοῦ ἀμιγοῦς πλειψηφικοῦ, μὲ νομαρχιακὴν περιφέρειαν καὶ ἄλλοι ὑπὲρ τοῦ μικτοῦ συστήματος.

Πάντως, ἐκ τῆς μέχρι στιγμῆς γνωσθείσης θέσεως τῶν περισσοτέρων Ὑπουργῶν καὶ βουλευτῶν τοῦ Ε.Σ. τὸ προτιμώμενον σύστημα εἶναι τὸ πλειοψηφικόν, ἐπανελήφθη δὲ χθὲς ὅτι δὲν ὑπάρχει θέμα μετακινήσεως τοῦ χρόνου τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν πέραν τοῦ Ἀπριλίου.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐκ μέρους ἁρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς ἐτονίζετο ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ ἐξεύρῃ λύσιν ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος διὰ νὰ προκύψῃ ἰσχυρὰ Κυβέρνησις διὰ τὴν νέαν 4ετίαν. Ἡ ἐνισχυμένη καὶ ἡ ἁπλῆ ἀναλογικὴ ἀπορρίπτονται, διότι δὲν ἐξασφαλίζουν τὴν ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν. Τὸ πλειοψηφικὸν εἶναι τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐξασφαλίζει μὲν ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν, δημιουργεῖ ὅμως ἀδικίας. Ὅπως π χ. εἰς τὰ με-

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΓΙΑ ΤΗ ΛΥΠΗ ΠΟΥ ΕΔΩΣΑ

Ὅταν ἔφυγε τὸ παιδί τους, ἐνόμισαν ὅτι νοιώθουν οἱ γονεῖς γιὰ τὸν μοσχαναθρεμμένο κανακάρη τους. Ὅτι παλεύει μέσα στὴ σάρκα γιὰν' ἀποκοπῇ καὶ νὰ ξερριζωθῇ. Ὅτι σπαρταράει σὲ λαχτάρα καὶ θρῆνο, ὅτι γίνεται καῦμὸς καὶ πόνος ἀσήκωτος. Καὶ τὸν κατευόδωσαν γλυκά, μὲ τῆς πνοῆς τους τὴ ζεστασιὰ μὲ τῶν χεριῶν τους τὰ τρεμουλιαστὰ χάδια. Κι' ἔφυγε κι' ἐπῆγε μακρυά. Κι' ἦρθε τὸ πρῶτο γράμμα, τὸ πρῶτο ἐκεῖνο φλύαρο τραγοῦδι κλεισμένο στὸν ἄσπρο μποῦστο, μὲ τὰ ξενικὰ γραμματόσημα, γεμᾶτο σφραγῖδες, γεμᾶτο ἀπὸ τὰ μαῦρα πετσιλίσματα τῆς ξενητειᾶς. Καὶ χύθηκαν χρυσᾶ δάκρυα ἀπὸ τὴ μάννα καὶ τὸν πατέρα, κι' ἔσμιξαν τὰ κεφάλια καὶ τῶν δύο τους, πάνω στὴν ἀνάγνωση καὶ διάβαζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, σᾶν τοὺς ξέφευγε κανένα «καί». Κι' ἀνάβλυζε τὸ τρυφερὸ ποτάμι τῆς καρδιᾶς γιὰ νὰ χυθῇ πλούσιο πάνω στὸ κομμάτι ἐκεῖνο τοῦ χαρτιοῦ καὶ νὰ ξεβάψῃ ἡ γαλά τὰ μελάνη, ἁπλώνοντας λιμνοῦλες θαλασσές. Καὶ πότε τὸ ἕνα γράμμα, πότε τ' ἄλλο, ἔπεφταν στὶς ἐξώπορτες τὴ φυραμάδα ἡ δισπροι φακέλλοι μὲ τὰ ξενικὰ γραμματόσημα καὶ τῆς πολλὲς σφραγῖδες. Καὶ χόρταιναν οἱ καρδιὲς τῶν γονέων ἀπὸ τὰ ψύχουλα αὐτά, ποὺ γινόσαντε ἀντίδωρο στὴν ἁγια τράπεζα, ποὺ ἔκανε λειτουργία ἡ καρδιά τους. Καὶ μιὰ μέρα ἦρθε ἕνα καλὸ σημάδι, πὼς τὸ παιδί τους πρόκοψε καὶ ἡ ἑταιρεία ποὺ ἐργάζεται ἔστειλε συγχαρητήρια. Μελώσανε ἡ καρδιὲς τῶν γονέων μὲ μιᾶς κι' ὁ πόνος τῆς ξενητειᾶς ποὺ τοὺς εἶχε κλαδέψει, ὁ πόνος ποὺ μαραίνει τὰ φυλλοκάρδια καὶ τὰ ποτίζει ἀπὸ φλόγο, σίγασε, κι' ἔγινε κοτζὰμ ὑπερηφάνεια, καὶ δὲν ξέρανε ποῦ νὰ τὴν βάλουν. Ἐγέμισε καὶ ξεχείλισε κι' ἔβραζε σὲ κάθε φίλο καὶ σὲ κάθε γνωστό. Κι' ἦταν σωστό. Γιατὶ τοῦ γονιοῦ τὸ καμάρι, ὅσο μεγάλο κι' ἂν εἶναι, ὅσο κι' ἂν λέγεται, ὅσο κι' ἂν καλλαπλασιάζεται εἶναι καμάρι ἱερὸ κι' εὐλογημένο. Εἶναι καμάρι ποὺ κι' ὁ Θεὸς ἔχει νὰ κάμῃ. Γιατὶ εἶναι τὸ σπλάχνο σου, ποὺ τὸ ἔχεις ἀναστήσει καὶ τὸ ἔχεις κάμει ἕνα μὲ τὸν ἑαυτό σου. Γιατὶ εἶναι τὸ καλὸ ποὺ στὸ πῆρε ὁ ἐχθροχωμένος ἀέρας τῆς ξενητειᾶς. Γιατὶ εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ κοπίασες καὶ τὸ τέλεψες καὶ τὸ ἔκαμες ἄντρα. Καὶ τὸ καμάρωσες καὶ τὸ κανάκισες μ' ὅλα τὰ γλυκὰ τραγούδια τῆς καρδιᾶς σου. Γι' αὐτὸ ἄκουσα κι' ἐγὼ ὅσο πέρνει πειὸ προσεχτικὰ τοὺς ἔπαινους τῆς μάννας, τῆς φιγοῦρες καὶ τὰ πλουμίδια τῆς χαρᾶς της, κι' ἔσμιξα σὲ κάτι κοινό. Σὲ μιὰ ἀδερφοσύνη, γιὰ κεῖνο ποὺ φέγγει καὶ σὲ μένα ἀξέχαστο καὶ ὁλοζώντανο πάνω στὶς κόρες τῶν ματιῶν μου. Μ' αὐτὸ τὸ περιστέρι, ποὺ φτεροκοπάει ἀνήσυχο καὶ στὸν δικό μου τὸν κόσμο. Ἐτύλιξα λοιπὸν στὴν ὑπερηφάνεια αὐτὴ τῆς μάννας τὴ συμπάθειά μου, καὶ θέλησα νὰ δώσω ἐδῶ μερικὲς ἐντυπώσεις τοῦ νέου ἀπὸ τὴν ἑταιρεία καὶ τὸν τόπο. Ἔγραφε τὸ παιδί, λίγα ὡραῖα πράμματα ἀπὸ τὸ ἀκρογιάλι τῆς γῆς ὅπου στέκεται. Ἔκανε ζωγραφὲς μὲ τὴν πέννα τῆς ἐντυπώσεις του. Καὶ ἡ ἀμάλαγη καρδιά του, ἐζήτησε μιὰ τόση δὰ μικρὴ χάρη: Νὰ πάρουν τὰ γραφτά του μιὰ θέση ἰσκιερὴ στὶς στῆλες αὐτές. Κι' ἔφτιασε ἀγαλματάκι τὸ κείμενό του καὶ θέλησε ὁ ξενητεμένος νὰ τὸ ἰδοῦν πολλοί. Καὶ ἐχτυποκάδισε πάνω στὴν φανταχτερὴ ἰδέα ὅτι τὰ πλούτη ἀπὸ τὶς σκέψεις του, ποῦγραψε μὲ εὐλάβεια, θὰ γίνουν σημεῖα γιὰ τὸ φτασμό του. Μὰ τὰ χείλη μου σφίγγουνται νὰ μὴ ξεστομίσουνε τὴ θλῖψη τῆς καρδιᾶς μου γιὰ ἀπάντηση. Γιατὶ τὰ ὁμορφογραμμένα φύλλα χάθηκαν. Ἐτρυπάνισα τὴν καρδιὰ τῆς μάννας σᾶν τῆς τὸ εἶπα. Καὶ ἔκαμε τὴν πίκρα ὑπομονὴ καὶ παρηγόρησε μόνη της τὸ παράπονό της. Μὰ θἄρθουν κι' ἄλλα χειρόγραφα, καὶ θὰ κυλήσῃ τὸ ρέμα τῆς χαρᾶς κι θὰ χαμογελάσω κι' ἐγὼ μὲ καλωσύνη καὶ θὰ κρεμάσω σ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα τὸν ἐξιλασμό μου, γιὰ τὴ λύπη ποὺ ἔδωσα ἄθελα στὴ μάννα καὶ στὸ γυιό.

ΕΥΑ

ΑΝΤΙΚΡΥΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΖΩΗ

'ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΕΣΤΩ,

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΘΩΜΑ

Διαβάζετε τὴ στήλη συνοικεσίων σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἀπογευματινὲς τῶν Ἀθηνῶν; Ἂν ὄχι, χάνετε. Ἀκοῦστε ἕνα μαργαριτάρι: «Δημοσιογράφος Ἀθηναῖος, ἐτῶν 46, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, ἄνευ ὑποχρεώσεων, μὲ ἀρίστην θέσιν κοινωνικὴν καὶ ἐπαγγελματικήν, ζητεῖ σύζυγον μορφωμένην καὶ μὲ ἀξιόλογον προῖκα, κυρίαν ἄνευ τέκνων ἢ δεσποινίδα μέχρι 37 ἐτῶν ἀψόγου ἐμφανίσεως καὶ παρελθόντος σχετικῶς ἔστω».

Ἐκεῖνο τὸ «σχετικῶς ἔστω» εἶναι ἀμίμητο. Δίνει ἀκριβῶς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Σ' ὅλα ἀτεγκτος ὁ κ. «γαμπρός». Ἀπαραίτητο νὰ εἶναι μορφωμένη, νὰ μὴν ὑπερβαίνει τὰ 37, οὔτε καὶ καμμιὰ στραβοκάνα. Ποσκειμένου δμως γιὰ τὸ παρελθόν, μπορεῖ νὰ γίνει ἀβαρία. Ὁ «γαμπρὸς» περνάει στὰ νεφελώματα τῆς σχετικότητος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη τὸ παρελθὸν νὰ εἶναι ἄψογο. Πρόθυμος σὲ συμβιβασμούς; καὶ ὑποχωρήσεις. Ρεαλισμὸς ποὺ σὲ ἀφοπλίζει.

Σοβαρὰ καὶ